



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1967/2023
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радиша Миловановић, адвокат у ..., против тужених: 1) „Сташа“ ДОО-у стечају, Београд, чији је пуномоћник Гордана Малинић, адвокат у ... и 2) Smislow М ДОО Црвенка, чији је пуномоћник Нађа Милуновић, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 9.266.400,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1294/23 од 25.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1294/23 од 25.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 7967/2021 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да му солидарно накнаде материјалну штету на име коришћења покретних ствари ближе наведених у изреци првостепене пресуде у износу од 2.200,00 еура месечно од 01.07.2018. године до 01.07.2021. године у динарској противвредности по средњем курсу НБС са законском затезном каматом на месечном нивоу почев од 01. у месецу за претходни месец. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да му плате износ од 500.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због повреде права личности са законском затезном каматом почев од 04.08.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом „Сташа“ ДОО у стечају накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 210.096,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом „Smislow“ ДОО Црвенка, накнади трошкове парничног поступка у износу од 210.096,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1294/23 од 25.05.2023. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда, а одбијен је и као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку и због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају ради оцене испуњености ревизијског цензуса примењује се цитирана законска одредба из члана 485. Закона о парничном поступку, из разлога што се у конкретном случају ради о привредном спору, па се због тога примењује одредба члана 485. ЗПП.

Наиме, тужилац је од тужених потраживао накнаду материјалне штете на име коришћења таксативно наведених покретних ствари у изреци првостепене пресуде, заснивајући свој захтев на тврдњи да је право својине на наведеној опреми стечено по основу Уговора који је дана 24.04.2012. године закључио са ББ из ..., као продавцем, а коју опрему је користио као личну својину за потребе својих предузећа „Сташа“ ДОО и Инор Ферти Траде ДОО до 27.07.2016. године. Дакле, тужба за накнаду штете у овој парници поднета је од стране тужиоца као оснивача и јединог члана овде туженог Привредног друштва „Сташа“ ДОО Београд, који је уједно оснивач и члан друштва „Инор Ферти Траде“ ДОО Београд и у којим друштвима је тужилац поседовао 100 % удела. Тужилац је тврдио да је накнада штете која се тражи овом тужбом последица коришћења његове имовине коју је он као своју личну унео у ова привредна друштва, па је коришћењем од стране тужених настала материјална и нематеријална штета на страни тужиоца. Да ли је реч о имовини друштва или о личној имовини оснивача јесте питање које се тиче примене Закона о привредним друштвима, који регулише појам имовине и одвојеност имовине друштва од имовине оснивача/члана. С обзиром да се ради о тужби за накнаду материјалне и нематеријалне штете, поднете од стране тужиоца као јединог оснивача туженог привредног друштва и да се спор тиче разграничења имовине друштва од имовине оснивача/члана, те како је одредбом одредбом члана 27. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано да се привредним спором сматра спор који произилази из примене Закона о привредним друштвима, то је у конкретном случају неопходно применити ревизијски цензус из одредбе члана 485. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да означена вредност предмета спора износи 79.200,00 евра и 500.000,00 динара, то ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 485. Закона о парничном поступку, па је Врховни суд, на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци ове одлуке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић